

Dilluns,
26 de maig del
2008

TORNA A
AVUI+.cat

Opinió Política Món Economia Diàleg Societat Barcelona Cultura i Espectacles People Esports Comunicació Serveis i Oci Última

Cercador

L'entrevista

"El gran enemic d'Amèrica és ella mateixa"

Lydia Lunch Artista i escriptora nord-americana

DAVID CASTILLO

Per què es va instal·lar a Barcelona després d'una vida tan intensa?

He viscut a Nova York, Nova Orleans, San Francisco, Pittsburg, Los Angeles, Londres... Hi havia moltes raons per mudar-me: pels amants, per escapar d'amants, per col·laborar amb gent nova, perquè m'avorria o potser perquè no coneixia ningú i tenia ganas de ser en un lloc on no coneixia ningú.

Quin va ser el primer contacte?

Vaig conèixer la ciutat el 1984. En aquells anys em van començar a contractar per fer concerts. Portava uns anys a Los Angeles i n'estava farta. Necessitava moure'm i amb motiu de les últimes eleccions fraudulentament em vaig decidir a fotre el camp d'allà. No aguantava ni un minut més a Amèrica.

L'ambient artístic la va condicionar?

Sí. De fet, em mantenien de les actuacions que feia a Europa. La majoria dels contractes eren per actuar a ciutats europees. Per tant, allà no tenia cap vincle. La meua carrera artística l'he mantingut a Europa, no a Amèrica.

Quin va ser el moment de decidir-se?

Em vaig decidir per una col·laboració que em van proposar amb l'artista Marc Viaplana. Em vaig sentir molt a gust a Barcelona perquè és una ciutat molt activa, però no tant neuròtica i agressiva com Nova York i Los Angeles. Aquí he estat molt còmoda.

Què la va seduir quan va arribar aquí?

Sobretot una sèrie de pobles fantasmes, que em van captivar: Belchite, Corbera d'Ebre i alguns altres de Sòria. Les meves fantasies eròtiques tenen a veure amb altres èpoques, amb altres anys de la joventut i altres llocs. Amèrica estava entrant en el més pur feixisme i Espanya n'estava sortint. La decisió estava clara.

¿Les experiències vitals que recull a *Paradòxia* són de ficció o pura autobiografia?

De pura no en tenen res, i encara menys de ficció [riu]. Hi ha un buit a la literatura i al cinema que té a veure amb el que anomenariem dona psicosexual. I l'obra també es podria interpretar com un altre pas dins la meua teràpia psicosexual, és a dir, amb el que tenia a veure amb la histèria de la política i amb la histèria del sexe.

Viu al límit com els personatges de Genet, Burroughs i Selby. Són aquests els mestres?

Burroughs m'interessa més com a personatge que pels seus llibres. Genet i Selby, sí, com també m'ha interessat Henry Miller.

Se sent pròxima a altres músics com Nick Cave, que també han escrit novel·les?

Amb la novel·la de Cave, gens. *El asno viu al àngel* és un llibre molt bell, però complicat, molt difícil de llegir, que necessites un coneixement de l'argot perquè si no la lectura és fa molt complexa. Nick Cave parteix de l'assassinat i Déu, i jo del sexe i del dimoni. Jo busco fórmules d'expressió més directes, més senzilles.

Presenta el seu pare com una figura malèfica. És allò de matar el pare?

És la figura del pare la que ens va enviar a la guerra. L'estratègia seria tornar a la figura de la mare, o de la mare natural. La figura del pare és la que s'ho carrega tot. Veig la família com un microcosmos de l'estructura feixista. Qualsevol que tingui la posició del poder, el que representi la figura del pare, d'una manera o una altra, n'acabarà abusant.

La relació amb el seu pare va ser tan dura?

El meu pare em va fer com sóc. He de donar gràcies que sigui mort.

Com definiria la seva novel·la?

MARC VIAPLANA

PDFs - Diàleg

Dilluns, 26 de maig
del 2008

Suplements

- Cultura
- Sortim
- CatTV
- El centim
- Plaers

Edicions locals

- Terrassa
- Sabadell
- B30

		Maig 2008						
		DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG
					1	2	3	4
	5	6	7	8	9	10	11	
	12	13	14	15	16	17	18	
	19	20	21	22	23	24	25	
	26	27	28	29	30	31		

E-mail

Clau

ordinador

Recordar-me en aquest

Notícies més llegides

Com la història d'un viatge, on faig servir el sexe com una arma i l'adrenalina com una addicció. Escriure també formava part del viatge. Vaig començar a escriure just on es representen les situacions del final del llibre. Abans no tenia la perspectiva ni la condició psíquica per enfocar-lo. De fet no la vaig tenir fins que no el vaig acabar.

El Nova York que descriu és dur, però alhora estimulant.

Tenia clar que allà era on passaven coses, començant per la literatura, les arts i la música.

Com recorda barris com el Bronx o el Lower East Side?

Els recordo tant que fins i tot els vaig haver de buidar dins el llibre. Era una època obscura. Els seixanta varen fracassar, Vietnam, els assassinats de Manson... Nova York estava a la ruïna. Eren barris pobres i perillosos, una mena de zona de guerra. I a les èpoques de guerra és quan passen moltes coses: hi havia molt sexe, moltes drogues... Era un d'aquells moments en què la flor del verí floreix.

Podria ser una situació semblant a la que hi ha ara amb la guerra de l'Iraq...

No. La d'ara és una guerra diferent, un genocidi, una infecció vírica global, que no acabarà mai perquè està basada en l'avarícia, les lluites per Déu i el petroli. Pot ser que duri una dècada, però crec que no s'acabarà. Les guerres internes dels Estats Units no són res comparades amb les que estan exportant fora.

Amèrica sempre ha de tenir un enemic?

Sí, però el més gran enemic d'Amèrica és ella mateixa. Amèrica és la mentida més bella, el ionqui més bell. No obstant, l'estimo i la menyspreo a la vegada. Veig Amèrica com una gran metàfora.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 28. Dissabte, 19 d'abril del 2008

Paraules clau: Amèrica, Pare, Sexe, York, Guerra, Figura, Angeles, Cave, Enemic, Viatge

REIVINDIQUEM SER INSULTATS PEL PP

Engrunes

Els aliments s'apugen fins a un 440% entre el camp i la taula

Cartes que no lliguen

Zapatero, prometedor compulsiu

Previsions astrològiques

Productes Ecològics

Alimentació i cosmètica Troba la teva botiga a Barcelona
www.ecoveritas.es

Teràpia sexual

Institut d'Estudis de la Sexualitat i la Parella, Barcelona
www.iesp.cat

Anuncis Google

Última hora de l'edició AVUI.cat

Restablerta la circulació de trens a la línia Barcelona-Lleida després d'una esllavissada prop de Montblanc

Barcelona, un any en punt mort

El 25/05/08 en imatges

Cannes corona Cantet

Trucada al tren

Progrés o alcalde per decret

Dubtes + Contacta + Mapa Web + Publicitat + Informació legal + Cartes al director + Crèdits

© Diari AVUI - Corporació Catalana de Comunicació SL

Prohibida tota reproducció d'acord amb l'article 32.1, paràgraf segon, LPI

Recomana

El teu nom

Email del teu amic

Comentari

Enviar